

Lapset saivat oman sinfoniansa

MUSIIKKI

Metsälammen Musikantit. *Lastensinfonia. 10. 2. Promenadikeskuksen salissa. Pori Sinfonieta, Johtaja, sävellykset sinfoniaorkesterille ja laulujen sovitukset: Krzysztof Dobosiewicz. Piu-peikko, laulu, laulujen sävellys ja lauleilekit: Leena Pyylampi. Kertoja, käsikirjoitus ja laulujen sanat: Sari Kanala. Näyttelijätyön ohjaus: Hanna Liinoja. Puvut: Keski-Suomen taide- ja käsityöoppilaitos, op. Irmeli Raitanen ja opisk. Henna Andersson, Heidi Salmela, Jenni Snellman, Suvi Talvinen ja Anu Tikkanen. Valosuunnittelu: Martti Lummukka. Äänentoisto ja valot: Juha Leskinen.*

Pori Sinfoniettan lastenkonser-tissa kuultiin musiikkisatu *Metsälammen Musikantit*. Kohde-ryhmäksi oli määritelty 3–10 -vuotiaat lapset. Nuorempiakin oli konserttiin saapunut. Pie-nimmät seurasivat tarinaa tur-vallisesti aikuisen sylissä.

Ohjelmalehtisessä satu oli otsikoitu lastensinfoniaksi. Las-ten ollessa kysymyksessä pel-kä absoluuttinen musiikki yksin on hiukan köyhä eväs. Jännittä-vä tarina ja asianmukaiset pu-vut lisäävät kuunteluhetken kiinnostavuutta.

Peikkotyttö Piu (Leena Pyy-lampi) ja kertojamaahinen Sari Kanala olivat sonnustautuneet Keski-Suomen taide- ja käsi-työoppilaitoksessa valmistettui-hin värikkäisiin asuihin. Kerto-jan asu muuntautui tarinan ete-nemisen mukaan veikeästi.

Orkesterin soittimet ja soi-tinryhmät esittivät tiettyä eläin-tä. Rooliasun oli saanut mm. kontrabasson soittaja sammak-kona, alttoviulun kultaperhona ja fagotinsoittaja kettuna. Koko orkesteri oli puvustettu eläin-hahmoiksi päähineen muodos-

sa, jossa korvat antoivat vihjeen esitettävästä eläimestä.

Tarinan peikkotyttö Piu ei halunnut nukkua talviunta, vaan tahtoi nähdä, mitä met-sässä talvella tapahtui. Krzysztof Dobosiewiczin sin-fonisen *Orkesterialkusoiton* myötä Piu suurena seikkailija-na oli heti lumotussa metsässä, johon harpun soitto loi aitoa haltiatunnelmaa.

Laulut ovat rytmikkäitä, mol-livoittoisia. Tuutulaulu meni duurissa, vaikka vaikutelma sydänäänien kaltaisessa sykkeessä oli monotonisen rauhoittava.

Synkän synkkään metsään -lauluun mystisen synkkyyden toi harmoniassa käytetty vähen-netty sointu. Orkesterista kuu-lui myös paljon pelottavia ääniä.

Lampaankasvattajan laulussa sana-sävelrytmi ei täysin ollut synkronissa. *Lummelammella* -laulussa viimeisen säkeen rytmi sanojen ehdoilla vakiintui toi-sesta säkeistöstä alkaen. *Hurja Hukka* -laulu svengasi jazzahta-vasti. Patarummut korvautuivat tanssillisella rumpusetillä.

Dobosiewiczin sävellyksissä klassisen musiikin ilmapäiri val-litsi kappaleiden lopukkeita myöten. Lapsilla oli mahdolli-suus tutustua sinfoniaorkeste-rin kokonaisuuteen paikan päällä.

Laulujen sovituksissa oli hauskoja jujuja. Taiturilliset soi-tinsoolot esitettiin bravuurilla. Leena Pyylampi ja Sari Kanala kannustivat pientä yleisöä mu-kaansatempaavasti.

Sähköisesti vahvistetun lau-lun suhde akustiseen orkesteriin on tässä salissa ongelma. Laulu kuulostaa liian voimakkaalta.

Lastenkonsertti oikeassa, suuressa konserttisalissa on sit-tenkin paikallaan, vaikka väkeä ei runsaasti ollutkaan.

Kaija Huida

Erinom

Kale

OOPPEI

Kalevi Aho
kaikki olem
siikinjohto
jaus, lavastu
musvuo, val
Rooleissa m.
Ilkka Hämä
Paula Etelä
sallisoopper
esitys Suon
rassa 8. 2. 20

Suomalaiser